

управленіе-то на ученика си Варлаама, па за по-голѣмо-то си спокойствіе си ископалъ другѣ пещерѣ, ето растага на далѣкъ отъ прѣдишнихъ-тѣ (извѣстныхъ подѣ имя-то ближни - пещеры), и си прѣживѣлъ тамъ затворенъ дорѣ умирѣлъ (1703 г.).

Забѣлѣжаніе. Между други-ты затвореници по-забѣлѣжителни по подвиги-ты си сж: Исаакій, Мойсей Угринъ, Евстратій, Агапитъ-Врачь, Никита, Пименъ Лаврентій, и особито Иванъ Многострадалный, кой-то прѣминѣлъ тридесять години въ голѣмо въздържаніе, снѣгѣтвасецъ тѣло-то си съ сякогашенъ строгъ постъ, и носящецъ отгорѣ си желѣзны вериги. Най-напрѣдъ три години нарядъ си прѣкаралъ живота той, да не яде по два дни и по три дни, а по-нѣкога и по цѣлѣ недѣлѣ; нѣ плѣтка-та му страсть пакъ ся не потушавала. Тогава ся затворилъ въ еднакъ много тѣсенъ и тъмнѣ пещерѣ, дѣто прѣживѣлъ още 30 години, нѣ пакъ не былъ спокоенъ, та ся рѣшилъ най-послѣ да ископае транъ, и да ся зарови въ него съ прѣстъ чякъ до гърды-ты. Въ такво положеніе той прѣкаралъ цѣлы великы-ты посты; нозѣ-тѣ му извѣтрѣ горѣли, жилы-ты му ся обтягали; горящина-та го пекла, а той душевно все былъ веселъ, и неусѣщалъ огня на грѣха.

Послѣ, кога-то иноци-ти станѣли по-много, Варлаамъ и братія-та, съ благословіѣ-тѣ на прѣп. Антонія и дозволеніе-то на Вел. Кн. Изяслава си направили още по-голѣмѣ черковѣ и явенъ вече монастырь въ планинѣ-тѣ надъ пещеры-ты. Той ся нарѣкълъ Печерскый, затова, дѣто иноци-ти му напредъ живѣли въ пещеры-ты. Подиръ Варлаама (Вел. кн. Изяславъ го зѣлъ за игуменъ на направенія отъ него Димитриевъ монастырь), прѣп. Антоній по желаніе-то на братія-та имъ поставилъ за игуменъ одного отъ по-първы-ты си ученици и най-голѣмѣ отъ сичкы-ты тамошны подвижници — Св. Теодосія. Той вѣвѣлъ въ монастыря имъ Цариградскыя Студійскы уставъ, и го направилъ да стане образецъ на рускы-ты общежителны монастыри. Подъ мѣдро-то негово рѣководство тамъ ся образовали много высокы подвижници, кои-то свѣтѣли като свѣтила въ Русскѣ-тѣ земѣ. Отъ тѣхъ най-извѣстни-ти сж Дамианъ, Іеремія, Маттій и Исаія. Киевопечерскый монастырь въ половинѣ-тѣ на XII-ый вѣкъ нарѣченъ лаврѣ, станѣлъ разсадникъ на много други монастыри въ Россіѣ.

Пръвъ знаменитъ подвижникъ на общежитіе-то камъ сѣверъ тамъ въ XI-ый вѣкъ е Римлянинъ-тѣ Прѣп. Антоній *), кой-то осно-

*) Прѣп. Антоній ся родилъ въ Римъ на 1067 г., и го възпитали въ Православіе-то, зачо-то родителіе-ти му свято пазили постановленія-та на седѣмъ-тѣ Вселенскы Съборы. Слѣдъ смъртъ-тѣ имъ, той си раздалъ имота на сыромасы-ты, и на 19 години былъ, кога-то ся дрыпѣлъ въ пустынѣ-тѣ. На 1106 г. той напустѣлъ Италиѣ, та отишълъ въ Новгородъ, и тамъ, дѣто ся остановилъ, направилъ еднакъ черковъ отъ дърво въ имя-то Рождество Богородично; послѣ на 1123 г. направилъ отъ Камыкъ, а на